

[H. P. Hansen.]

er dette Refusionsforbund eller Staten, der udreder Beløbet.

Jeg har nævnt, hvilke Opgaver Staten skal tage endeligt. Foruden disse er der flere andre: Alimentationsbidrag og Hjælp i forskellige Sygdomstilfælde. Ellers vil Fordelingen foregaa saaledes. Aldersrente: Opholdskommunen $\frac{1}{7}$, Refusionsforbundet $\frac{2}{7}$ og Staten $\frac{4}{7}$. Invaliderente: Opholdskommunen $\frac{1}{7}$ og Staten eller Invalidefonden Resten, Børn af Enker og Enkemænd Opholdskommunen $\frac{1}{7}$, Refusionsforbundet $\frac{2}{7}$ og Staten $\frac{4}{7}$. For Arbejdsløshedskasserne indføres den nye Ordning, at det er Staten, der yder Bidrag baade til Arbejdsløshedskasser og Krisekasser, men bagefter paaligner Staten Kommunerne $\frac{1}{3}$ af Beløbet, som udredes samlet af Refusionsforbundet.

Kommunernes Udgifter til Sygekasserne til kronisk syge, til Børnehjælp og Barselhjælp afholdes af Refusionsforbundet, og af Kommunernes Udgifter til social Forsorg udreder Opholdskommunen $\frac{1}{3}$ mod tidligere $\frac{1}{4}$ og Refusionsforbundet $\frac{2}{3}$, medens Forsørgelseskommunen tidligere udredede $\frac{3}{4}$. Opholdskommunen maa bære Udgiften til Kommunelaan og i Regelen Tilskuddet til Medlemmernes Kontingent til Syge- og Arbejdsløshedskasser i de Tilfælde, hvor de paagældende Medlemmer ikke er i Stand til at betale det.

Naar man fra Modstanderes Side vil hævde, at i Fremtiden bliver det det offentlige, der skal betale hele Bidraget til Sygekasserne og hele Bidraget til Arbejdsløshedskasserne, maa jeg dertil sige, at hvad angaar Bidraget til Arbejdsløshedskasserne, kan det sociale Udvalg kun yde indtil Halvdelen af Kontingentet, og hvad angaar Bidraget til Sygekassekontingentet, er der fastsat saa mange Bestemmelser, at det bliver, jeg kan godt sige, ret besværligt at faa Kontingenthjælp gennem det sociale Udvalg. Talen om, at det offentlige skal udrede hele Kontingentet til Arbejdsløshedskasser og Sygekasser, er derfor grebet ganske ud af Luften.

For Udgifter til Lægehjælp, Jordemoderhjælp, Begraveshjælp og husvildes Boligforsorg er der i Regelen heller ikke Tale om Refusion. I visse Tilfælde kan der dog kræves Refusion.

En Kommune vil meget let kunne afgøre, hvilke Udgifter Staten skal betale, hvilke Udgifter Kommunen selv skal afholde, og hvilken Del der skal afholdes af Refusionsforbundet. I Stedet for at føre Bog over de enkelte Kommuner, indsendes Regning med Bilag til Amtet inden 1. Septem-

ber. Til Ministeriet indberettes samtidig — det er nævnt tidligere, jeg skal kort gentage det — Summen af de Indkomstbeløb, der har ligget til Grund for den kommunale Beskatning uden Fradrag eller Tillæg, endvidere det Beløb, der har ligget til Grund for Erhvervsbeskatningen med Fradrag af det Beløb, der har været erhvervsbeskattet i andre Kommuner, og endelig den afgiftspligtige Grundværdi og det Beløb, hvormed Vurderingssummen til Ejendomsskyld overstiger Grundværdien.

Samtidig med Opgørelsen af de samlede Udgifter Landet over udregnes det, hvor stor en Del der skal paalignes hver enkelt Kommune. Derefter fordeles saa det Beløb, der skal refunderes, med $\frac{1}{3}$ i Forhold til Indbyggertallet, $\frac{1}{3}$ i Forhold til Kommunens samlede Indkomstbeløb og $\frac{1}{3}$ i Forhold til Grundværdi med Tillæg af $\frac{3}{4}$ af det samlede Beløb, hvormed Vurderingssummen til Ejendomsskyld overstiger Grundværdien.

For at Kommunerne ikke skal hindre en hurtig Opgørelse, er der fastsat Regler om, at hvis en Kommune ikke indsender Oplysninger rettidigt, kan Regeringen benytte det Regnskab, der foreligger for det tidligere Aar, dog saaledes at Udgiftsbeløbet nedsættes med 10 pCt. og Indkomstskattebeløbet forhøjes med 30 pCt. Det er en saa klækkelig Bøde, at man kan være overbevist om, at Kommunerne nok skal drage Omsorg for at faa afsluttet i rette Tid, og inden Udgangen af Januar Maaned skal Regnskabet mellem Staten og Kommunerne være afviklet.

Hvorledes dette Forslag vil virke for de enkelte Kommuner i Forhold til den nuværende Ordning, kan jo kun ses ved en statistisk Udregning. Hvis Staten straks tog den foreslaaede Merudgift, vilde det betyde en klækkelig Nedsættelse for Kommunerne i al Almindelighed; uden denne Nedsættelse vil det ikke betyde nogen forøget Udgift taget som Helhed, men for den enkelte Kommune kan der blive en Forskel.

Det har været meget besværligt at finde et Fordelingsgrundlag, om hvilket man kunde sige, at det ramte rigtigt. Det raadgivende Udvalg og de Folk, der fra Ministeriets Side deltog i Forhandlingerne om denne Sag, var alle besjælede af Ønsket om at finde en Ordning, der laa saa nær den bestaaende som muligt med Hensyn til Forholdet mellem Købstæderne og Landet, saaledes at man ikke med Rette skulde kunne sige, at den ene Part fik en Fordel paa den andens Bekostning.

Man har undersøgt mange forskellige